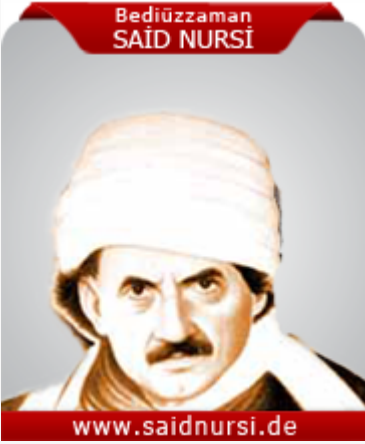

Oruç, nefsin firavunluk cephesine darbe vurur

Dokuzuncu Nükte

Ramazan-ı Şerifin orucu doğrudan doğruya nefsin mevhum rububiyetini kırmak ve aczini göstermekle ubudiyetini bildirmek cihetindeki hikmetlerinden bir hikmeti şudur ki:

Nefis, Rabbisini tanımak istemiyor; firavunâne, kendi rububiyet istiyor. Ne kadar azaplar çektilirse, o damar onda kalır. Fakat açlıkla o damarı kırılır. İşte, Ramazan-ı Şerifteki oruç, doğrudan doğruya nefsin firavunluk cephesine darbe vurur kırar; aczini, zaafını, fakrını gösterir, abd olduğunu bildirir.

Hadisin rivayetlerinde vardır ki:

Cenâb-ı Hak nefse demiş ki:

“Ben neyim, sen nesen?”

Nefis demiş: “Ben benim, sen sensin!”

Azap vermiş, Cehenneme atmış, yine sormuş.

Yine demiş: “Ene ene, ente ente!”* Hangi nevi azabı vermiş, enaniyetten vazgeçmemiş.

Sonra açlık ile azap vermiş, yani aç bırakmış.

Yine sormuş: “Men ene vemâ ente?”**

Nefis demiş: “Ente Rabbiye’r-Rahîm ve ene abdüke’l-âciz.” Yani, “Sen benim Rabb-i Rahîm’imsin; ben senin âciz bir abdimim.”

“Allah’ım! Efendimiz Muhammed’e ve onun Âl ve Ashabına, Ramazan ayında okunan Kur’ân harflerinin sevabı adedince, Senin rızanın vasıtası, onun üzerimizdeki hakkının ifası olacak salât ve selâm eyle. Âmin.”

* “Ben benim, sen sensin!”

** “Ben kimim, sen kimsin?”

Mektubat, Yirmi Dokuzuncu Mektub, İkinci Risale, s. 477

LÛGATÇE:

abd: Kul.

mevhum: Vehmedilen, asılsız olarak saplanılan düşünce.

rububiyet: Rablık, Allah’ın terbiye edicilik sıfatı.

ubudiyet: Kulluk.